

talte Embedsmands Gage, fordi der ikke behøvedes studeerte Folk dertil, troer jeg, at det er en reen Misforstaelse. For det Første maa man ikke oversee, at det er meget betydelige aarlige Udgifter, paa hvilke denne Mand faaer Indflydelse, og netop paa Grund af sin technische Fagkundskab kan han faae en Indflydelse, der er større end den, nogen Mand kan faae med Hensyn til de fleste andre Udgifter, som gjøres af Statens Kasse. Selv om en saadan Mand ikke behøver at være latinist Jurist eller noget Saadant, behøver han dog ganske vist at være udviklet og erfaren i en saa høj Grad, at jeg ikke troer, man let kan finde sig en saadan Mand for en Gage, der er ringere end den her foreslaaede. Det maa være en Mand, som har bevæget sig en heel Deel i Verden, saaledes at han har erhvervet sig ikke alene den fornødne Sagskundskab, men ogsaa den fornødne Mennekkundskab, og jeg troer ikke, at man skal hyde en sliq Mand, der altsaa vil blive ansat i en mere fremrykket Alder, nogen mindre Gage end den her foreslaaede, nemlig 2000 Rd. som Begyndelsesgage, der kan stige til 3000 Rd., naar man overhovedet vil gjøre Regning paa at have en Mand, man kan bruge. — Naar man endelig gjentagende har optaget en Discussion om Amtmandsinstitutionen, vil jeg sige, at det er min Overbeviisning, at dette Forhold aldeles ikke kan ordnes i en Lønningslov. Jeg hævder ikke, at der kan være adskillige Ting at ordne i saa Henseende, men det kan ikke forandres ved et Pennestrog i en Lønningslov; Forandringerne maae foretages, efterhaanden som de Anliggender, hvorom der er Tale, blive at ordne ved Lov. Naar det ærede Medlem for Weise (Th. Nielsen) meente, at der ikke var foretaget synderligt i Retning af Decentralisation, vil jeg sige, at dette strider aldeles mod min Erfaring om den Ting, og den turde dog maaskee være noget større end det ærede Medlems. Derimod skal jeg give det ærede Medlem Ret i, at det er meget mere tvivlsomt, om Befolkningen er tilfreds med Decentralisationen eller har Greb paa at benytte den i den Retning, hvori den er given, idet der jevnlig foreligger Sager, hvori man ønsker at blive føiet af

Ministeriet, naaget de paagjældende Sager ved Communalloven ere henvisste til Afgjørelse af de kommunale Autoriteter. Det er en Selvsølg, at jeg derfor ikke for mit Vedkommende opgiver Troen paa Rigtigheden af den Tanke, at man bør decentralisere saameget som muligt; men der skal ganske vist Tid til, inden Folk lære at underordne sig de competente Autoriteter, især naar de staae dem nærmere; dog det vil forhaabentlig komme. Tanken om at gaae saa vidt, som det ærede Medlem synes at ansee for rigtig, nemlig reent at affkaffe Amtmændene, troer jeg imidlertid ikke hviler paa en ret grundig Overveielse. Det ærede Medlem maa nemlig erindre, at alle kommunale Anordninger, kort alt Communalvæsen, hviler paa en Forudsætning, som Staten ikke kan opgive, nemlig den, at Staten har en Tilsynsmand derved. Hvorledes denes Stilling skal være til de forskjellige Sager, kan der være forskjellige Meninger om, men en saadan Mand kan Regjeringen ikke undvære, og der kan derfor ikke være Tale om at ophæve en Institution, som omtrent svarer til Amtmandsinstitutionen, hvad enten man nu vil give den et nyt Navn eller beholde det gamle. — Ogsaa jeg vil nødig opgive Haabet om, at det skal lykkes ved fortsat Behandling at komme til en Overenskomst angaaende dette Lovforslag mellem Regjeringen og Repræsentationen, men man maa heller ikke glemme, at naar det lykkes ifjor med Hensyn til andre lignende Sager, var det, fordi man gif hinanden imøde. Her i denne Sag er der hidtil, om jeg saa maa sige, staaet en eenfaldig Fordring, nemlig en Fordring fra den ene Part; jeg er gaaet den imøde saa yderlig, som jeg troede at kunne gaae, men det skulde, som sagt, glæde mig, om man ved fortsat Behandling deraf ogsaa fra den anden Side vilde komme de Fordringer imøde, som jeg troer at maatte opretholde. Jeg skal række mig saalangt, som jeg troer, min Pligt tillader mig at gjøre det.

Da Ingen yderligere begjærede at yttre sig, sattes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 70 Stemmer.